

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 499/2017-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. októbra 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou Mgr. Andreou Legényovou, J. A. Komenského 3, Veľký Krtíš, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo Veľkom Krtíši v konaní vedenom pod ČVS: ORP-107/VYS-VK-2016 a postupom Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pn 117/16/6610 a jej uznesením zo 6. septembra 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. mája 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou

namietať porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo Veľkom Krtíši (ďalej len „okresné riaditeľstvo“) v konaní vedenom pod ČVS: ORP-107/VYS-VK-2016 a postupom Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš (ďalej len „okresná prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pn 117/16/6610 a jej uznesením zo 6. septembra 2016.

2. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že namieta aj porušenie čl. 46 ods. 1 ústavy postupom okresného riaditeľstva, odboru kriminálnej polície ČVS: ORP 2884/2-OVS-VK2008, ČVS: ORP-251/OVS-VK-2010 a ČVS ORP-107/VYS-VK-2016. Uvedené konania a porušenie čl. 46 ods. 1 ústavy však sťažovateľ opomenul v petite sťažnosti. Sťažovateľ vystupoval v napadnutom konaní ako oznamovateľ, ktorý podal 2. decembra 2008 trestné oznámenie za krivú výpoveď a krivú prisahu, a poškodená strana.

3. Orgány činné v trestnom konaní v uvedenej veci vykonali procesné úkony, a to výsluch osôb uvedených v trestnom oznámení, ako aj ďalších svedkov, a taktiež bol vypracovaný znalecký posudok. Sťažovateľ podal viacero trestných oznámení, pretože v jeho veci nekonali orgány činné v trestnom konaní, čím jeho osobu vystavili šikane počas ôsmich rokov a postavili ho do pozície podvodníka. Opakovane podával aj sťažnosti pre prietľahy v trestnom konaní. Výsledkom jeho snaženia bolo odmietnutie jeho trestného oznámenia, proti čomu sa sťažovateľ bránil podaním sťažnosti, na čo okresná prokuratúra uznesenie vyšetrovateľky okresného riaditeľstva zrušila a uložila vo veci znovu konať a rozhodnúť. Následne bola vyšetrovateľka vo veci 2 mesiace nečinná, preto podal sťažovateľ sťažnosť pre prietľahy. Sťažovateľovi bolo doručené uznesenie vyšetrovateľky okresného riaditeľstva z 31. januára 2017 o odmietnutí trestného oznámenia, pretože nebol dôvod na začatie trestného stíhania. Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť, ktorá bola zamietnutá okresnou prokuratúrou uznesením sp. zn. 1 Pn 117/16/6610 z 13. marca 2017 ako nedôvodná. Sťažovateľ sa domnieva, že takýmto postupom boli porušené jeho základné práva z dôvodu nečinnosti a nezákonného postupu orgánov činných v trestnom konaní.

2 úkony po 147,33 Eur, 2x náhrada hotových výdavkov vo výške 8,84 Eur/ do dvoch mesiacov od právoplatnosti a tohto nálezu.“

6. Sťažnosť nie je podpísaná sťažovateľom ani jeho právnou zástupkyňou, pre ktorú je k sťažnosti pripojené splnomocnenie.

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné podľa ustanovenia § 20 zákona o ústavnom súde, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

9. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

10. Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

11. Ústavný súd konštatuje, že absencia podpisu sťažovateľa alebo jeho právnej zástupkyne na sťažnosti má za následok nesplnenie všeobecných náležitostí sťažnosti podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde (obdobne napr. III. ÚS 80/2012, I. ÚS 310/2015, I. ÚS 311/2015).

12. V súvislosti s nedostatkom zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti ústavný súd uvádza, že sťažovateľ je zastúpený advokátkou. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (obdobne II. ÚS 117/05).

13. Z uvedených dôvodov ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

14. Nad rámec už uvedeného ústavný súd uvádza, že petit sťažnosti nekorešponduje s obsahom sťažnosti vzhľadom na to, že sťažovateľ namietal aj iné konania pred okresným riaditeľstvom (ČVS: ORP 2884/2-OVS-VK2008, ČVS: ORP-251/OVS-VK-2010), ktoré v petite sťažnosti neuviedol, ako aj porušenie základných práv podľa ústavy a práva podľa dohovoru. Uvedená skutočnosť robí sťažnosť zmätočnou, a preto by sa ústavný súd ani nemohol zaoberať ďalšími namietanými konaniami, resp. porušením označených práv neuvedených v petite sťažnosti (§ 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde). Taktiež by v časti

týkajúcej sa uznesenia okresnej prokuratúry zo 6. septembra 2016 musela byť sťažnosť odmietnutá z dôvodu oneskorenosti, keďže zákonná lehota na podanie sťažnosti zjavne uplynula (§ 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. októbra 2017